

і свої власні інтереси, оскільки після поновлення прав акціонерного товариства повинна зрости курсова вартість акцій, збільшитись його активи.

З огляду на це актуальним та ефективним убачається використання похідних (побічних) позовів для захисту прав акціонерів та, відповідно, доцільним введення їх в національне господарське судочинство.

Одержано 20.04.2017

УДК 342.922

Олександр Олександрович Пихтін,

курсант 2 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук, доцент Ясечко С. В.

ПРОБЛЕМИ ФАКТИЧНОГО ПРИЙНЯТТЯ СПАДЩИНИ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ

Протягом довгого часу в законодавстві УРСР існував такий спосіб прийняття спадщини, як фактичний, що означав вступ в управління або володіння спадковим майном (ст. 549 ЦК УРСР). Під вступом спадкоємця в управління або володіння спадковим майном розумілися будь-які активні дії, що свідчили про наявність фактичного волевиявлення спадкоємця, спрямованого на володіння, користування та розпорядження спадщиною. Зазначені дії могли виражатися в підтриманні майна в належному стані, пред'явленні претензій до боржників спадкодавця, погашенні його боргів, сплаті податків і зборів, здійсненні за рахунок спадщини інших виплат, дозволених законом. Для безспірного визнання особи спадкоємцем було необхідно, щоб перелічені вище дії здійснювалися систематично і продовжувалися до закінчення строку для прийняття спадщини. Але так було до моменту набрання чинності в 2003р. нового Цивільного кодексу України (далі – ЦК України).

Наразі, ч. 3 ст. 1268 ЦК зазначено, що спадкоємець, який постійно проживав разом із спадкодавцем на час відкриття спадщини, вважається таким, що прийняв спадщину, якщо протягом строку, встановленого ст. 1270 ЦК, він не заявив про відмову від неї, що не може прирівнюватися до фактичного вступу в управління або володіння спадковим майном. При цьому, для прийняття спадщини, варто врахувати наступні факти:

1) активний(позитивний): факт постійного проживання разом зі спадкодавцем, шляхом надання доказів (довідка житлово-експлуатаційної організації чи житлово-будівельного кооперативу, відповідного органу місцевого самоврядування, реєстраційний запис у паспорті спадкоємця в будинковій книзі та інші документи, що підтверджують факт постійного проживання спадкоємця зі спадкодавцем);

2) пасивний (заперечний): Відсутність відмови від прийняття спадщини протягом строку, встановленого ст. 1270 ЦК.

При цьому, поняття «постійне проживання» не слід розуміти обмежено. Спадкоємець буде вважатися таким, що постійно проживає зі спадкодавцем, навіть якщо він на значний час відбув з місця постійного проживання, скажімо у відрядження, важливий сам факт постійного проживання та представлених доказів цього.

Тобто, як ми бачимо, ЦК України не збережено спосіб прийняття спадщини шляхом фактичного вступу в управління або володіння спадковим майном. Можливо, це є правильним з точки зору неоднозначного застосування судами такого інституту, наявності багатьох колізій та наявних суперечок між спадкоємцями, що дало можливість зменшити кількість спорів.

Однак, скасування даного інституту, не ліквідувало всіх можливих проблем, скажімо прийняття спадщини шляхом вступу у володіння або управління нею було дуже зручним для спадкоємців, адже цей спосіб не був обтяжений формалізмом та визначався стійким і тривалим волевиявленням спадкоємця, коли зараз, спадкоємці, які не проживали постійно разом із спадкодавцем на час відкриття спадщини, повинні звертатися із заявою до нотаріуса про прийняття спадщини завжди, навіть якщо в її частці знаходяться предмети домашньої обстановки, дрібні предмети чи інше майно невеликої вартості.

Таким чином, варто зробити наступний *висновок*: ліквідація інституту фактичного прийняття спадщини шляхом фактичного вступу у володіння або управління ним в ЦК України не вирішує коло важливих питань спадкового права. Нічим не обумовлений «привілей» спадкоємця, що постійно проживав зі спадкодавцем та коло інших колізійних питань, зумовлює нас за доцільне переглянути положення Цивільного кодексу України та в перспективі приділити достатньої уваги проблематиці інституту фактичного прийняття спадщини.

Одержано 20.04.2017

УДК 346.1

Олександр Андрійович Сіротов,

курсант 4 курсу факультету № 2 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук Погребняк О. С.

ПІДСТАВИ ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ТОРГОВИХ ЗВИЧАЇВ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день основним напрямом політичного курсу України є інтеграція у європейську спільноту. Даний напрям потребує проведення змін у всіх сферах діяльності нашої держави, зокрема у системі вітчизняного правосуддя.

Слід зазначити, що євроінтеграція відкриває великі можливості у торговельному секторі. Зокрема, підвищується інтенсивність зовнішньоекономічної